ꝙ mediatoꝛ int̄ eos loq̄tur pacē reformādo Ita ē int̄ pccorē ⁊ deū diſcordia· Opꝫ ergo mediatorē loq̄· Et ſic ex vtriſq; mittit̄ vn⁹ ad reformandū pacē. Ita ex pte dei mittit̄ mia q̄ xp̄s ē vn̄ in ps̄. Mia ei⁹ preueniet me· Et pccōr mittit ſuū iterlocutorē et h̄ dꝫ eē amara ɔtritio cordis cū ɔfeſſiōe lacimaꝝ Tūc iſti duo·ſ·mia dei et ɔtritio faciūt pacē Qd̄ pꝫ i rege ezechia in lib·yſa·xv. Egrotauit ezechias vſq; ad mortē Et dn̄s locutus ad yſa. ait. Vade ⁊ dic regi optet eū moi qꝛ me offēdit· Qd̄ audiuit rex fleuit fletu mḡno Et ſtatī miſit de⁹ miam ⁊ rex pn̄iam fecit. Et iſti duo fecerūt pacē· Et ſtatī pace fcā dn̄s locut⁹ ē Addā tibi. xv. ānos vite tue· ⁊ gauiſus eſt rex Et loq̄bat̄ dn̄s ita marie magdalene Dimiſſa ſūt tibi pctā tua vade in pace. Et ſic pꝫ tcaū ꝙ dn̄s loq̄bat̄ penitētibꝫ vt pacifi catoꝛ vt poſſit ī iudicio ad ſuū cō uiuiū ītroducē vt larg⁹ remuneā toꝛ Rc̄to dico ꝙ dn̄s loq̄² induā tis pccōribꝫ vt t̄ribil̄ vindicatoꝛ Vn̄ dt̄ dn̄s ſup yſay· Tacui ⁊ ſp ſilui paciēs ⁊ pcens Nā de mlt̄s pccōribꝫ tacet de⁹ ad mlt̄os ānos ꝙ nō vindicat ⁊ ſup h̄ grāde pec cant tāto duri⁹ cū veneit flagellat et cruciat q̄ꝛ diu pccōrez expectat ⁊ multoties occulte ſibi loq̄tur p īſpiracōez dīnaꝫ dimitte pctā tua qm̄ tps ē· Vn̄ dd̄· Audiā q̄d loq̄ tur in me de⁹ me⁹ Sꝫ pccōr ſp au tit aurē ⁊ obſtruit· q̄ſi ſerpēs ſur dus q̄ nō exaudiat vocē incātan tiū. Et loq̄tur oī die p os p̄dicā tiū v̄bū dei nūc arguēdo nūc ſup plicādo nūc minādo ſꝫ pccōr facit ſe ſurdū Tūc tandē optet audire loq̄ntē in die iudicij q̄ſi t̄ribilē iu dicē cū dicat· Ite maledcī in ignē etnū De hac t̄ribili locucōe dt̄ io hānes figurā in apo· Vidi in me dio ſeptē cādelabroꝝ hoiēz ſilem filio hoīs hn̄tem gladiū ex vt̄q; pte acutū de ore ei⁹ pcedētem et vox eius ſic̄ vox aq̄rū mltaꝝ ⁊ ſic̄ vox tonitrui magni· Iſte ē xp̄s q̄ in die iudicij appaēbit int̄ cādela bra aurea q̄ ſūt· vij· turbe āgeloꝝ ſeu ſcōꝝ elcōꝝ·ſ· pr̄iarche pphe āgeli apl̄i mr̄es ɔfeſſoēs v̄gines ⁊ ex ore ei⁹ pcedit gladi⁹ acutus .i. ſentētiā pfert dānacōis: loq̄ns t̄ribil̄r Ite maledcī ⁊c̄. Et illa vox eſt dānatis ita t̄ribil̄ velut vox to nitrui. Et tunc pccōr obtumeſcit Et dicet xp̄s· Quō tu pccōr huc ītraſti nō hn̄s veſtē nuptialē ⁊c̄. pcite eū in tenebras exterioreſ Er go ad the. Loq̄bat̄ ibi p̄ncipibꝫ phariſeis ſacerdotibꝫ apl̄is ⁊ iudeis Ita cotidie loq̄tur deuote orātibꝫ ignorātibꝫ penitētibꝫ et īduratis

¶ Dnica·xij ¶ Sermo·lxij

Vade fili⁹ tu⁹ viuit Ioh· iiij. Nō ꝙ nulla res me lior ē oī mūdo q̄ꝫ grā dīna. h̄ q̄ ad aīam ⁊ nulla res melior q̄ ad cor pus q̄ꝫ ſanitas Nā grā dīna facit hoiez ſocium āgeloꝝ· frēm xp̄i et

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſuorū diſcipuloꝝ vt patet in euā
gelio math. Quū xp̄s ſtetit in ſy-
nagoga iudeorū docēs eos venit
vnus eoꝝ ad eū dicēs. Frēs tui ⁊
mr̄ tua foris ſtant querētes tibi
loqui Reſpōdit ipis. Qui facit
volūtatē pr̄is mei ip̄e eſt frater ſo
ror et mat. Ergo nihil vtiliꝰ q̄ ad
aīam q̄ꝫ grā xp̄i Et ergo ſcī magꝰ
optauerūt mori vita naturali q̄ꝫ
amittē grām diuinā. Sꝫ q̄ ad cor
pus nihil vtiliꝰ q̄ꝫ ſanitas Vn̄ di
citator wat mach beſſer ſyn dan
egen vnde myn Rn̄dit Fridanck
Jch was ſeyh vnde byn geneſen
dat dunket mych beſſer weſen.
vn̄ ait Ergo diues hꝫ nūmum: ſꝫ
nō hꝫ ip̄m videlicꝫ q̄ ad ſanitatē.
Quid valeret hoī oīs theſaurꝰ
mūdi qn̄ ſemꝑ eſſꝫ infirmus. Jdō
hō exn̄s ex̄ gratiā dei et ſemꝑ īfir
mus eſſet redarguēdꝰ ſi poſſꝫ hrē
piū regē q̄ poſſꝫ ſibi dare gratiā ⁊
poſſet hrē expertū mediā q̄ poſ
ſet ſibi dare ſanitatē et illū viſita
ret ꝗ ꝑ ſe ꝗ ꝑ aliū. Jdeo ait dd̄ in
pſ̄. Mltiplicaſti īfirmitates eoꝝ
et poſtea accelerauerūt Et h̄ ꝯgno
ſcēs iſte regulꝰ Jdō xp̄m viſitauit
⁊ ꝑ grā ⁊ ſanitate filij huiꝰ xp̄m
exorauit Et xp̄s rn̄dit v̄bū ꝑalle
gatū. Vade filiꝰ tuus viuit vtꝫ in
euāgelio hodierno qd̄ ſequitur.

Erat q̄dā regulꝰ cuiꝰ filiꝰ īfirma
batꝰ i capharnaū q̄ erat ciuitaſ in q̄
xp̄c mlta miracl̄a faciebat Hic cū
audieāt q̄ꝫ ihs̄ veniret a iudea ī ga
lileā abijt ad eū dicēs. ⁊ rogauit
eū dn̄e deſcende ⁊ ſana filiū meū
Jnapiebat em̄ mori Dixit ad eū
ihs̄ Niſi ſig̃ videritis nō creditis
Dicit ad eum regulus. Dn̄e de-
ſcēde priuſq̄m moriatur filiuſ me
us. Dixit ad eum dn̄s. Vade filiꝰ
tuus viuit. Credidit regulus ſer
moni domini quem dixit ei Vade
filiꝰ tuus viuit Et obſuauit horā
illā in corde ſuo ⁊ iuit. Jam āt eo
appropinq̄nte ciuitati capharnaū
a q̄ exiuit occurrerūt ei ſerui eius
dicētes q̄ꝫ filiꝰ viueret Jnterrogauit
ab eis horā in q̄ meliꝰ hūerat. Et
dixerūt ei Heri q̄ſi hora ſeptia re
liq̄t eū febris ⁊ reuixit Cogita
uit ergo pr̄: qꝛ h̄ ē hoā in q̄ dixit
ei ihs̄. Vade filiꝰ tuus viuit. ⁊ cre
didit ip̄e ⁊c̄. Et ſic pꝫ euāgeᵐ Re
ſumēdo thēa. Vade filiꝰ tuꝰ viuit
Nō q̄druplex ē vita. Vna ē vita
naturał. ſcd̄a culpe. tcia grē. q̄rta
eſt glie Prima ē vita nature. de q̄
dr̄ in gen̄. Creauit deꝰ hominē de
limo terre et ſpirauit in eo ſpiracu
lum vite Hec vita ē valde breuis
Vnde iob. Hō natus de muliere
breui viuēs tp̄e repletꝰ mltis mi
ſerijs. Nā diuſe ſūt miſerie ī hoie
vt pauptas. perſecutio. nuditas.
frigiditas. īfirmitas. Vnde in pſ̄.
Multiplicate ſūt infirmitates
eoꝝ. Hec vita ſp̄ ē in tēptacōibꝯ.
Nunc tēptatur hō in hac vita a
mūdo a propꝛia carne. ꝑ auariciā. ꝑ
luxuriā. ꝑ ſupbiā a diabolo Jdō
ait iob. Milicia ē vita hoīs ſup
trā. Hec vita diu nō p̄t durare ſꝫ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

sicut rosa cito arescit et acceru? eua
nescit et cito q̄si lumē a vēto spgit'
et sic pomū pulcrū a verme corro
ditur et velut vapor dispgit'. Vñ
iob Quia vetus ē vita mea. Hec
vita hois sepe abbreuiabit' ātē
tps dū pecōr nō sperat ꝓpt pctā
sua. vñ in ps. Dathan et abiron
delētur. Apta est tra et deglutiuit
dathan et abiron ante tps Item
pꝫ in genesi de q̄nqꝫ ciuitatibꝫ de
quibꝫ in ps. Pluit dñs sup sodo
mam et gomorrā sulphur et ignē
Itē vita h misera pueris sepe ab
breuiatur propt pctā pentū. vtꝫ
de dd. i. regū. Quia dd peccauit
cōtra dñm Et ait dñs ad dauid.
Puer quē diligis moiet' ꝓ te Et
de filijs sodomoꝝ q̄ non peccaue
runt et tñ cū parētibꝫ mortui sūt
Hec miq̄ vita misera. sepe abbre
uiatur hoi propt nimiā iusticiā
hois. Nā interdū hō est in tāto
desiderio vite etne vt aliq̄s scipsū
sumit de h falso mūdo. vnde ꝓu.
Translat? ē ante tps ne malicia
mutaret aīam ei? Qui se bene hꝫ
in hac misera vita. in v̄tutibꝫ exer
cendo. pcc̄is resistēdo ad hūc ait
dñs Vade fili? tuus viuit. Scda
vita ē vita culpe de q̄ dicit Apl's
ad rōnos. Si sm carnē vixeritis
morte moiemi. Q̄muis hō viuit
corpoē si ē in pccō mo'li mortu? ē
in aīa Vñ in apo. De vita pecōris
in pecō mortali existētis Nō ha
bes ꝙ viuis h mortu? es quo ad
aīaꝫ. q̄ iam deputata es ad mortē
etnā. Hec vita pccī mortal' capit
occasionē a ↄcupiscentia oculoꝝ.
ita ꝙ mors ītrat in ↄsciam et occi
dit aīam Vñ dd ↄq̄rit' trenoꝝ Ihē.
Heu mors ītrauit per fenestras
nrās. Hec vita pccī mortal' sepe
causatur a voluptate et crapula.
Vñ seneca in libro de moibꝫ Pl'es
moriūtur crapula ꝙ gladio Ido
p̄monet nos apl's ad ephe. No
lite inebriai vino in q̄ est luxuria
Hec vita pccī mortal' sepe causat'
vt seq̄tur mors etna ex auaricia.
Vñ etiā nihil iniqui? est ꝙ amaē
pecuniā Hic em̄ q̄ amat pecuniā
vēdit aīam suam dyabolo et obli
gat morte etna eā Hec vita pccī
mortal' causat' ex īuidia Vñ iob.
Qui nō diligit frēm suum h odit
manet in morte Ido qui h q̄tuor
vicia hꝫ sup dcā videlicꝫ. ↄcupiscē
tiam oculoꝝ. crapulā auariciā. et
īuidiā obligat aīam suā post hāc
vitā ad eternā penā. Sꝫ q̄ viuit
in castitate. i abstinētia. in pietate
in caritate manet in vitā eternā.
Vñ ꝓu. Iusti āt in perpetuū vi
uent Et iohes Nos sum? trāslati
de morte ad vitā. Et illic dt dñs
Vade fili? tuus. i. aīa tua viuit p
grām. et in futuro p gl'iam. Ter
cia vita ē vita grē. de q̄ dt Iob. x.
Vitā et miām tribuisti mihi: et vi
sitatio gratie tue custodiuit spūm
meum. hac vita grē viuit hō qñ
est sine pctō mortali. Quādo em̄
hō nascitur portat secū venenum
pccī mortal' scꝫ oriētalis Sed illd

expellit᷑ p baptiſmū ⁊ vita grē p il
lius v̾tute infūdit᷑ ⁊ p fidē ꝯſuat᷑
Vñ dꝫ dñs in euāgeᵒ ioh· Oīs q̄
vidit et credit in me nō moiet᷑ in
etnū Hec eñ vita diſponit hoīez
ad vitā etnā· Vñ apl's. Stipēdia
pcc̄i mors· grā āt dī vita etna Sic
āt pctm̄ moꝛ̄le īducat moꝛtē etnā
ita grā dei inducit vitā etnā· Hec
āt vita grē diu eāt ī p̄mitiua ecclā
ꝫ mō ē ſuppeditata ⁊ ꝯculcata vtꝫ
in li. daniel'. viij. Vidi arietē ꝯtra
orientē in aere vētilantē qui hūit
duo cornua vnū excelſiꝰ reliq̄ Sꝫ
venit hircus ab occidēte q̄ ꝯculca
uit arietē cum cornib᷒ ſuis et ad
nihilū redegit eū Ita ſpūalr aries
ouiū albꝰ fuit vita grē deſiderat
ortū ſolis veri luminis qui ē xp̄s et
diuinā grām hñs vnū cornu ex=
celſius reliq̄·i·caritatē dei ⁊ p̄ximi
vnū excelſiꝰ: qꝛ caritas dei tenet
p̄ncipatū. Sꝫ venit hircus fetidꝰ
ab occidēte· vbi apparꝫ omne ma
lū·i·vita fetida ⁊ maculata q̄ iam
regnat in mūdo vitā grē et mūdi
cie ꝯculcauit· Ita ꝙ iam nullū vi
ciū appaēt qd olim viciū dicebat᷑
Vñ poeta Olim qd viciū fuit ꝫ ē
mō v̾tus Nūc nihil eſt viciū niſi
hrē nihil Ideo hoī exiſtēti in vita
grē dꝫ dñs Vade filiꝰ tuus viuit
Qrta vita eſt vita etna de q̄ vita
ait dñs iohis vltimo· Hec ē vita
eterna vt ꝯgnoſcāt te ſolū deū ⁊
quē miſiſti ihm xp̄m Et hāc vitā
ꝯmēdat ariſto· in li· celi et mundi
dicēs· Eſt illic fixa ſempitna vita
q̄ nō deficit Sꝫ iſta vita nō eſt ſem
pitna ꝫ trāſitoria Hec ē vita eter
na vbi poſſumꝰ deū vidē facie ad
faciē· vbi ē ſanitaſ ſine īfirmitate
Requies eterna ſine labore Pax
ſine timore Leticia ſine errore Et
illa poſſumꝰ acquirē p tria bona
in hac vita· Primo p boni opeis
exercitacōem vt dꝫ ſap· Quid hꝫ
hō de oī labore ſuo niſi vt laboēt
⁊ pgat poſt moꝛtē illuc vbi ē vita
Scdo poſſumꝰ acquirē vitā etnā
p maloꝝ in paciā ſupportacōm·
Ille ē certꝰ q̄ h mala ⁊ pūſa ſuſti
net pacient et pꝰ hāc vitā vadat
ad etnā vitā qꝛ deꝰ nō punit bis
in etnū· Vñ ecc. viij. Suſtine mo
dicū ad tps vt creſcat in nouiſſiᵒ
vita tua Tercō p̄t acq̄ri vita etna
p iuſticie exhibicōez· Vñ dr in li·
ſap· Juſti āt in perpetuū viuēt ⁊
apud dñm ē merces eoꝝ Juſtoꝝ
aie in manu dei ſūt· Btūs iacobꝰ
dicit. Btūs hō qui ſuffert tēpta=
tionē et vincit in hac vita qm̄ cū
pbatꝰ fueit accipiet coꝛonā vite
Dicit ergo pacienti bene operāti
Vade filius tuus viuit· h per gra
tiam et in futuro per gloriā·

Dominica·xxij·

Sermo·lxiij

Eruuſ ille rogabat dñm
paciaꝫ habe in me et oīa
reddā tibi Ma·xviij· Vñ videmꝰ
ꝙ rō naturaľ dictat vnuſq̄ſqꝫ fa
ciat p̄ximo ſuo qd ab eo deſideāt
Facietes in ꝫriū opponūt ſe rōni·
Nā·ij· p̄cepta fuert leg' natuē·ſ·